

О бизарности

Свет као да постаје не само поприште бројних догађаја него и арена догађаја обмане на плану беспоштедног завођења милиона становника ове долине плача са само једним циљем најефектнијег разарања и најмонструозније депопулације. Тако данас преваре и обмане имају цену животног улога јер масивност и опскурност преваре у данашњем свету је несагледива и то смо имали прилику уживо посматрати у време протекле здравствене кризе. Погледајмо само колико је у архитектури те кризе било преварено људи најбесмисленијим захтевима државних органа и колико је само трагичних последица здравственог третмана, док је државно медијски ораторијум сијао и засијавао друштво лажима, а да би данас многи креатори најтежих злочина и медијски могли потпуно отворено говорили да је познати здравствени третман заправо био биолошко оружје.

Зомби тактике

Тај исти капацитет обмањивања је и данас пред нама у разним облицима и питање је да ли ми коначно ипак неке од тих зомби тактика препознајемо. Па тако дакле, пођимо у арену бизарности, тако нпр. Доналд Трамп, председник САД објавио одлуку да се наводно повлачи из Светске здравствене организације, али да ли је иступио из потписаног споразума Пакта за будућност који далеко конкретније дефинише поступке практички терора у случају ванредног стања поводом нове здравствене кризе. Надаље, тај исти председник САД као увертиру за нове притиске уводи значајно повећање тарифа на увоз робе истичући још за време кампање да ЕУ није улагала средства у технолошки развој изузет у аутомобилску индустрију и да нити један универзитет из ЕУ се не налази међу првих десет универзитета на најважнијим ранг листама најбољих светских универзитета. Па се према овим наводима треба очекивати промена односа између САД и држава ЕУ или кратко и ЕУ постаје

колонија САД. Надаље, званичник НАТОа је још прошле године истакао да се средства пензионих фондова требају искористити за производњу оружја, док се у западним земљама нуди накнада породицама ако се члан породице одлучи на еутаназију, вероватно претопостављајући да ће се тако пренамена пензионих фондова лакше реализовати.

Опет, о бизарности, поводом сукоба у Украјини, генерал у Естонији наглашава да ће у случају сукоба са Руском Федерацијом као део стратегије бити можда срушени естонски градови од естонске војске, док би се становништво преселило у Финску. За то време украјински председник гради и купује најпрестижније некретнине у неутралној Швајцарској, док се госпођа председниковица бави трговином деце, проводи дане у шопингу и куповини најскупљег Бугатија. Не заборавимо да је после извесне реторике о смиривању сукоба у Украјини ипак одобрена помоћ у оружју САД Украјини ових дана.

Опет, на Блиском истоку председник САД, иначе перцепиран као антиглобалиста, предлаже да се око 2 милиона Палестинаца исели из Газе у Египат и Јордан, док се не изгради ривијера на обали Газе, па ће се онда Палестинци вратити. Немојмо пропустити да све то говори и предлаже највиши званичник једне војне суперсиле, о бизарности, пред широким светским аудиторијем који је затечен бескрупулозношћу тзв. решења. Можда ни ови наведени моменти неком не указују на букавално ругање надама о праведнијим околностима у свету, али превара увек тражи да буде несагледива и да уклони сваку наду. Успут, Трамп је покренуо пројекат Естер који протерује све стране студенте, професоре, новинаре и друштвене активисте из САД који су на универзитетима протествовали против бомбардовања Палестинаца и захтевали примирје. Дакле, ипак је потребно препознати размере глобалистичког терора који изгледа најтеже пада када долази од лажних антиглобалиста и када се обећања заиста могу назвати – лудом радовања.

А да можда ипак нисмо скроз у току догађаја у свету говори и чињеница да се финансијски центар из Лондона који није под јурисдикцијом Лондона, сели, замислите, у Астану. Дефинитивно је немогуће набројити бројне догађаје и личности у свету који потпуно неочекивано доприносе плану Агенде 2030 и остављају у прабини надања читавих народа. И коначно један позитиван пример борбе против глобалиста видимо код ангажмана адвоката Рајнера Филмиха који је покренуо тужбу против личности које су суделовале у текућем геноциду познатим здравственим третманом и који је у међувремену завршио у притвору. Вести су, надаље, да је адвокат Филмих из притвора сакупио потписе и кандидивао се за немачког посланика. Битка за правденије друштво ипак наставља успркос обманама глобалиста и даље траје широм света.

У сенци студентских протеста

А код нас одвијају се величанствени протести студената са народом уз узајамну подршку како то само код нас бива. Читава народна кретања кроз бројне градове и места у Србији са српским националним симболима и са надом да грађани Србије коначно могу наћи пут из ове дубоке криминализације друштва и нечувене издаје трају свакодневно. Толико је слика заједништва, толико је заједничког труда које гради нову снагу у целом друштву и то је можда највећи залог овог народног покрета.

Но, иза сцене делује, одвија се битка за преузимање тог великог народног покрета јер у Србији шта год глобалисти планирали то никако не иде по тим плановима. Међутим, и поред значајног отпора студената према наступима страначких лица и представника невалдиног сектора антисрпског ангажмана, ипак се на бинама појављују такве личности. Из већ горе наведеног јасно је да се у свету спремају велике и озбиљне кризе, чак се и финансијски центри селе на места која никад не би ни претпоставили да ће постати центри те категорије, тако и овај процес ескалације у нашој држави изузетно

овиси о тенденцијама у свету и о фактору времена и то више него икад. Тако да поред свих позитивних ефеката студентског и народног покрета у Србији постоје и озбиљне и закулисне претње по српске националне интересе и опстанак државе Србије.

Једна од тих претњи огледа се у чињеници да се у сенци великих студентских протеста, на Косову и Метохији финализује издаја са укидањем баш свих институција државе Србије и са чак потенцијалом изласка кризе у ужи део Србије уз отворено кориштење НАТО ресурса. У сенци великих догађаја у Србији је и отварање граница држава Опен Балкана са пројектованим миграцијама становништва и упливом терористичких група на шири простор Балкана. У сенци великих догађаја је и тихо спуштање рада државних институција док је испуњење захтева стоји даље од почетка. Свакако се морамо запитати - Да ли се у три месеца испунио и један захтев студената? Да ли су осумњичени у притвору завршили на кућној нези, док су остали осумњичени несметано отишли на летовање у зиму већином на тршћанску ривијеру? Да ли је за главним осумњиченима расписана потерница? Да ли је коначно објављена сва документација у вези са трагедијом у Новом Саду, како су кажњени они који су покушали убиство на бројним блокадама? Да ли је неко позвао тзв. председника на политичку и моралну одговорност због обмањивања јавности поводом трагедије у Новом Саду и поводом опструкције рада институција преузимањем дела документације и поводом подстрекивања на сукобе грађана и на покушаје убистава на блокадама? Констатујмо, тзв. председник Србије није надлежан, није никад ни био, али је одговоран поводом узурпације институције Председника Републике Србије коју је заузео кроз противуставне изборе који нису одржани на КиМ и због бројних других противуставних и кривичних дела, у првом реду због велеиздаје.

Показало се да дубоко криминализовано друштво и то криминалом који никад у том облику и карактеру није оптицао овим крајевима је практички створена брана било каквом законитом функционисању

институција и њиховом оздрављењу посебно под окриљем главног координатора у лику тзв. председника Србије. Дакле, не постоји нити минималан проценат могућности за успостављањем легалног уставно-правног поретка у Србији нити оздрављења институција док је узурпатор институције Председника Србије у позицији да се тако представља и док су велеиздајнички споразуми правни оквир дезинтеграције Србије. Тиме је потпуно незаобилазан захтев после три месеца студентских протеста и блокада и свих напада на студенте и грађане Србије и услов испуњења бројних студентских захтева управо захтев – Оставка велеиздајника и кривична одговорност - И само овај захтев представља копчу за решење свих осталих захтева, представља почетну тачку за демонтажу велеиздаје и стања незапамћеног криминала. Или другим речима речено, потребно је да иступимо из заробљености тражећи немогућу мисију законитог функционисања узурпираних институција које то из очигледних разлога не могу, већ се поред свих тих захтева треба испоставити кључни захтев који из диктаторско-картелског режима уклања диктатора. Не заборавимо да је по противуставном закону о референдуму по којем је било довољно да на њега изађу три грађанина Србије и да тај референдум буде валидан, изгласан Акт о промени Устава у делу правосудног система јануара 2022. г. где су органи правосуђа одвојени од грађанске контроле која се претходно одвијала кроз скупштинска тела. Тако дакле, ми очекујемо да заробљено правосуђе противуставним Актима делује законито.

Најзад, претпоставимо да се овај кључни захтев коначно испостави, замислите каква би тек тада била подршка народа студентским протестима, какав би то био бунт народа који би у милионском броју тражио одлазак велеиздајника и против те концентрисане воље народа узурпатор свих институција никако не би могао избећи оставку нити кривичну одговорност нити би могао манипулисати притисак узимајући у обзир да би његов статус посвећеног окупаторског сарадника био потпуно потрошен. Посетимо се да су у условима најтежег терора, Срби на Косову и Метохији смогли снаге да се окупе

и подрже студентске протесте ових дана у Косовској Митровици и да су истакли предлог да се постави захтев за отварањем документације Бриселског и Охридског споразума.

А сада претпоставимо да се овај кључни захтев – Оставка велеиздајника и кривична одговорност – не испостави у овом циклусу протеста. Велеиздајник ће у том случају имати широки простор употребе елемената светске кризе у нпр. завођењу ванредног стања поводом сасвим нове кризе у већ поприлично ресетованом друштву у смислу блокаде друштвених и институционалних токова и тиме ћемо бити низвођени у још један нижи круг пакла издаје, прогона и криминала. Уосталом у овом наведеном случају, полуге силе у Србији због неконкретизованог кључног захтева не би могле деловати јер не би могле ни размотрити уставне повреде тзв. председника као есклузивни захтев масовних протеста који, о бизарности, није испостављен.

Зато, добро размислимо, немојмо се дати манипулисати и препознајмо опасности оваквог стања у друштву. Кључно је питање времена у овим светским околностима, не дозволимо да се велеиздајник извуче кроз решетке монструозних превара у свету, не дозволимо да поскупи свој одлазак изазивајући сукобе грађана користећи подршку окупатора јер нисмо били конкретни и на крају крајева помогли смо окупатору у блокади друштвених токова на плану процеса распада Србије и на плану завођења ванредног стања у блокираном друштву. Нити један узурпатор власти није био свргнут ако се то није изричито тражило или од институција или од масовних демонстрација, а ми пред собом имамо велеиздајника који је започео распад Србије. Председник Србије је институција и није никаква таргетована личност и њено оздрављење је неопходно у систему одговорности управо сменом узурпатора.

А да, нисмо заборавили малу Данку и обавезно питамо:“ Да ли је Данка била део специјалних договора на тржишту најкравијих дела и ко је део тих договора?

Наравно, поменимо и групу грађана која посвећено подржава студентске протесте у континуитету окупљања у више од 1450 дана.

„Љуби непријатеље своје, непријатеља Божијих се гнушај, а непријатеље Отачества сатири“ (Св. Филарет Московски)

Врчин, 7.2.2025.